

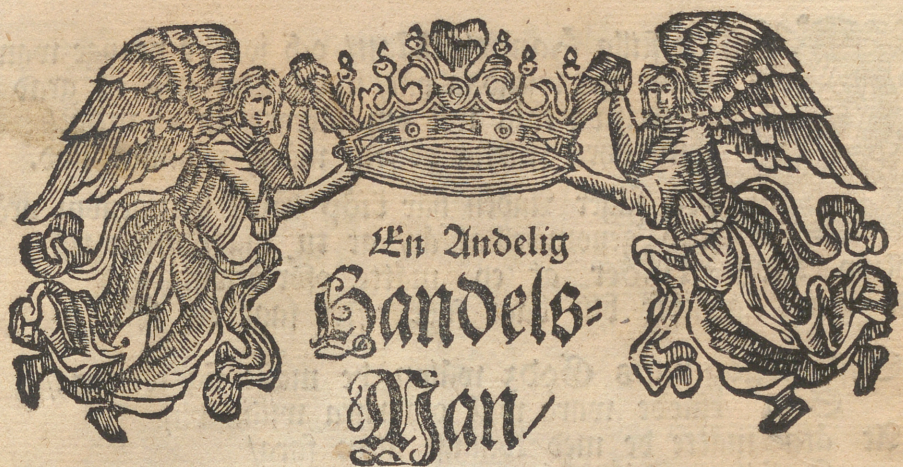
En andelig
handels-man, och
des kiöpmans godz,
af den helga
skriffth uthleta...

Muur, Johannes Andreae,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

En Andelig
Handels-
Man

Och des
Kiöpmans Godz

af
Den Helga Skrifte uthletat/
Da

Den Ehreborne och Wälförnähme/ nu mera hoos GUD
erwinmerligen Salige/

Kiöp- och HandelsWannens

Dr. N. L. M. R. S. L. S.

M. L. S. S. S.

Andelöse Läkamen med förnäm heder- och ansenlig Begravnings
Process beledsagades til sitt Hwiflorum och Lägerstad uti Åbo
Domkyrckia den 17 Dec. åhr 1695.

Tryckt hoos J. H. WALL.

eme

Katt sälla HandelsMan/ och jordisk penng wandel
Stat stilla stadna här/ stig bättre ned en grad
Jag skrifa tala wil om säkrare en Handel/
Om dyra skattar de som wärfz i himla stad.
Köps säger Anden här köp Gull som genom profwat
Och genom eldat är/ at tu må blifwa rik/
Apo. köp hwijsa kläder/ at ey måtte oförtöfwat
3. v. 18. Tin nakenhet blij baar södt efter faar och sij.

Es. 23. Slikt Köpmans Godz wålan de måtte sig förwara/
v. 18. Som klädde wara wål och riksa willia blij
At äta måtte de med wållust utan fara/
I Himla Köpenhamn och alltid HERren sij.

Luc. 14. Troo mig O Handelsman ey hielper den enskyllan/
v. 18. At du tin pengar satt i sköna Jorde-Godz
At tu med ägor all tin Bodar måst upfylla/
Och at för billigt köp tu Orar haft til bodz.

Köps Gullet säger iag sanskyllig Troo doch menar/
Som i GUDS profwe ungu är luttrat ränsat wål/
Köps och så Kläder tig som hwijsa är och leena/
Rättferdigheet det är/ som tig betäckia skall.

Troo mig slikt Köpmans Godz tig högt skal commendera,
Tå uppå sidsta dag all Englar möta tig/
Och med Gudz Dom-Basun de wåldigt intonera/
Tå tu i tin Köpmans Book måst wisas hwart för sig.

Och tå tu sporder blij/ tu hwad för en har warit?
Tu frögdlig säya kan en sliktig Handelsman/
En achtsam Handelsman som Gullet ey förfarit
Och på obillig winst sin pengar ey lagt an.

Ach! sälle Handelsman iag wil och af tig lära/
Ey bättre wara til än hwijslig Handel är
Som til owärdlig tijd kan Siälen min wål nära/
O! Handel ädle ting som mig til Himbla bär.

Her JESSE fast i mond en Jordisk Köpman wara/
I werlden här/ så haas I lijkwål handlat så/
At det I köpt och sålt/ säfengligheeten bara/
Abrechtat/ lijka som I ägt ey fyrkar två.

1. Cor. Det Jordisk haas I köpt som I det ey behålla/
7. v. 20. Ey hiertat lägga på ey länge niuta tänckt.
Men den GUDS barnas deel och himla skatten sälla/
Med stadig Troo och Hopp I alltid efter hängt.

Ty som iag Eder Kropp har sedt i hwijsa swepas/
Så lär och Siälen Ehr hoos GUD och Helgon all/
Af klarheet glanka/ tå man böria skal uprepa
De waldas Frögdesång med skrij och härligt skall.

Skuldigst frantedt
Af

JOHAN MUUR.
Ang. Sv.

Hoo som Sinnen sin til Himbla Borg wil sända/
Han finna lär hur' alt sig hastar til sin anda/
Hur' som wår lilla Werld/ med alt hwad jorden har/
Det i sin opgång strax sin ändes början tar/
Hur' som wår lefnadz tid sig Odet underkastar/
Når Döden med sin skott fast fastlig och antastar/
Hur' smärkelig alt förgår och wändes op och ner/
Hwad nämlin Ogat wårt af ömse Polen seer.
Ja alt hwad jordiskt är/ hwad Himblen har omcirkelat/
Det har en syndalag i Dödligheet inwecklat/
Så at ey någon ting kan undgå ödesmål/
Ey skön ell' herligheet ey någons ståat och prål/
Ey Cræscassa stoor/ ey Hectors mod det stålta/
Ey Nestors kloka bröst ey Lazarus den halta.
Ey kan en ährbar Siäl här någon förmån ha/
Herr H. J. M. D. R. J. E. S. J. L. E. E. S. E. ach! ty han lägg nu i graf/
Som sin GUD med all flit har städz från ungdoms ähren/
Här dyckat rätt och wäl tils han lads ned på baren/
Han här i werlden så för allom lefwat har/
At hwar man kunnat see/ han Gud i hiertat har/
Det låt han äfwen wäll i lefwernet påskijna /
Så wäl bland främmande som och ibland de sina;
Ty androm from och mild han alltid wisse sig/
Them fattigom i nöd han tiende willelig/
Han hade stiggelse til twedrächt bannor Eder
Illsnidigheet/ arg list som äro Werldsens seeder/
Men Sanning Redligheet/ och hwad som ährbart war
Som een vprichtig Siäl han altid älskat har.
I wälgång wiste han sin lycka rätt at bära/
Af kors och Sorge-måln- låt han sig ey försära/
Med ödmuikheet han wäl sig i thet ena fann/
Och med godt Talamod det andra öfwerwann.
I alt sit lefwerne han sig berömlig wisse/
Och som een redlig Mann ibland mann-könet lyste/
Ey mindre war han och sin Makas eenda Siäl/
Och ythi denna Werld Herrs aldrakärste wäl/
Rätt faderlig han sig/ moot Barnen och betedde/
Och med en sändels art dem til Gudzfruchtan ledde/
Ja them vptuchtade alt efter GUDS behag
Helt dem tll ähr och Dygd/ det gjorde han hwar dag.
Nu har jag halst så när hans lefnad här beskriwit
Men icke som sig bordt et skyldigt loford gifwit
Ty mycket är ännu om honom här omält
Hur redlia moot hwar mann/ han städze sig har stält
Om nu här någen ting moot Döden förmån hade
Jag wor' försäkrat wist/ man ey i dag nedlade /
En sådan redlig Mann som thenne warit har
Men sij hwad hjælper det at han så frommer war
At han ey ythan skäl wardt nämnd den god' och fromma
Han hafwer Döden doch ey kunnat yndankomma/
Men hwad på honom war mot Döden intet galt/
Hon förde honom diit/ tijt han och skyndar alt/
Ty med sin glöddand skott han måttad till hans Hierta
Så at af många nu måst yttras klag och smärta/
Doch aldramäst af dem som honom kårast war
Jag meenar Makan from/ samt Barn öfwer sin Fahr

Hwar

Hwar är nu Makans tröst? hwar är nu huses Herre?
 Hwar är nu Hennes Frögd? den är sin koss ty wårre/
 Hwar är nu barnsens Fahr? en deras bästa skatt/
 Han har nu budit dem alt slät farwål god natt.
 Ach oförtänckte ord/ som de nu måste höra
 Ach! sorgeliga ord som deras hiertan röra
 Ja röra ey allen vthan och sära platt/
 Det skaffar största Sorg at til dem sägz god natt
 Hwarföre säija de med Hiertans bitra tårar
 O! högste GUD hwad Sorg som nu wår hiertan särar
 Men dock hwad hielper Ehr så qwålia synn och Siäl?
 At sig förnuftet giör til blödigheetens Träl
 I stundat had I wål at kunnat än tilsamman
 Sät niuta timmlig roo/ samt önskelig Frögd och Samman
 Men han war Gudi kär ty tog han honom bort
 Och sattu i ewig frögd/ ifrån vngänge wårt.
 Så har då Kroppen nu til roo i grafwen hunnit
 Men Siälen har förwth/ sit hops fullbordan funnit
 Som är et ewigt lijf af oförgånglig frögd
 Der til i sidsta stund han af GUD wart vphögd
 Så läggen af Ehr Sorg o I sorgbundne hierta
 Och thetta hwad här sägz lät lindra Eder Smårta
 At ändoch detta Ljus för Eder utslächt är
 Och i det mörcka huus i grafwen lägges ner/
 Ar doch vthi des stad et brinnand lius vprunnit
 Ther han i Himmelen sit högsta goda funnit
 Bår Palmer i sin hand står för GUDS Ihre-Troon
 Bystämmer frögde-sång med Engla-Röst och Toon
 Men som min Chio nu förmår ey meera skrifwa
 När sinn-rijs Tröste-dicht som kund' Ehr Sorg fördrifwa
 Ty suckar iag till GUD/ hantäckts då giuta in
 Sin Glädies Ollio klaar vthi Ehrs Hiert och Sinn.
 Af et tilbörliqte Condolence antecknar af
 ANDREA MUIK.

Ach! at wij arme barn mot GUD så illa syndat/
 At han så tidigt/ bort wår Fahr har från oss skyndat
 Wår Fahr wår goda Fahr/ wår enda tröst wij mist/
 Wårt hufvud och förswar GUD nåde oss så wist
 Wij klage med en min wår moor och barnen dina/
 Hwar är wår fromme Fahr/ som hiertlig älskat sina/
 Som gärna hiertat sitt om han det kunnat giort
 Bland oss här delat uth/ det wji haa' noggsamt sport/
 Men see wji oss omkring en swepeduk tig höllier
 En sorglig lista swart tig för wår ögon döliet
 Eij röres händern mehr/ ey föttern mehra gaa/
 Alt efter GUDS behag/ tin läppar stilla stå.
 Förden skull spjisa här ach inga bittra tårar/
 Som wij af lägga kund wid tina döde bårar/
 Det är den rāntan och owāgerliga skull/
 Naturens skyldigheet/ och dödlighetens tul/
 Wij föllia tig til grafs/ och oss wed grafwen luta/
 För än den teppas til/ ach hårda/ steen will sluta/
 Tig roo har GUD beskärtd/ ja frelst tin foot från fall/
 Så niut nu Engla frögd i bland GUDS Helgon all/
 Så hwile nu tin been/ wår kärste Fahrkär fromma/
 GUD tröst oss med sin nåd/ lät oss snart til tig komma.

Således beklagar sin K. Faders dödeliga Frānsälle
 HENRICUS H. JEESE.